

HELENA BRAČÍKOVÁ

Paní Helena Bračíková, tehdy Bychová, se narodila 14. 1. 1950 v Supíkovicích.

Maminka paní Bračíkové pocházela z Německé rodiny žijící v Supíkovicích. Po 2. světové válce měla být rodina ze strany matky odsunuta do Německa. Před odsunem se proto museli shromáždit v bývalém muničním skladu Muna Mikulovice. Matka paní Bračíkové mohla z Muny odejít jen proto, že měla v Supíkovicích svého milého, se kterým chtěla zůstat. A s tímto mužem tehdy maminka opravdu zůstala - byl to Polák žijící na Ukrajině – budoucí otec paní Heleny. Protože byl nuceně nasazen, musel s příchodem sovětských vojsk do Německa ustupovat, a tak se přes Wroclav dostal až do Supíkovice, kde se seznámil právě s maminkou paní Heleny. Bydleli společně v tehdejší slévárně. Maminka pracovala ve vývařovně dětské vojenské ozdravovny, později v JZD, otec byl zaměstnán u sléváren. Obyvatelé v Supíkovicích se pak téměř kompletně vyměnili. Domy po Němcích osídlili především Češi (např. z Valašska) a Slováci. Noví obyvatelé Supíkovice tak začali po válce žít nový život. Asi tři roky po této výměně obyvatelstva v Supíkovicích se narodila malá Helena. Byla jedináček, ale i přes to v Supíkovicích prožívala krásné dětství. Docházela na místní základní školu, na kterou vzpomíná moc ráda. Se svými spolužáky se schází dodnes, s úzkou skupinkou – svým „babincem“ se pravidelně vídá.

Po čtyřletém letém Gymnáziu v Jeseníku byla paní Bračíková přijata na jazykovou školu do Ostravy, ale nenastoupila. V té době byla totiž zamilovaná do svého budoucího prvního muže Jiřího, který tehdy pracoval v JZD jako traktorista. Vzpomíná na dobu, kdy na vojně sloužil jako hraničář a se psem hlídal u západní hranice. Po svatbě se jim narodili synové Jiří a Ladislav. Pak v roce 1978 nastoupila jako prodavačka, poté pracovala krátce na poště v Jeseníku.

O několik let později se seznámila se svým druhým mužem, panem Bračikem, který již měl 3 dcery – Jitku, Marcelu a Bohumilu. Pocházel z Valašska. Vzali se a po narození jejich společného syna Jana paní Bračíková nastoupila na Obecní úřad Supíkovice. Tam pracoval po zbytek jejího pracovního života. Dodnes působí v kulturní komisi a aktivně sleduje dění v obci.